

Öğretmen Yetiştirme Sürecindeki Mikro Öğretim Uygulamalarının Eğitim Fakültesi Akademisyenleri Gözünden Değerlendirilmesi

Evaluation of Microteaching Applications in Teacher Training Processes from the Perspective of Faculty of Education Academics

Elife Nur Saydam^{a1}, Nahide İrem Azizoğlu^a

^aSakarya University, Sakarya, Türkiye

Öz

Bu çalışmada eğitim fakültesi akademisyenlerinin öğretmen yetiştirme sürecindeki mikro öğretim uygulamalarına yönelik görüşlerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması ile desenlenen araştırma, bir devlet üniversitesinin eğitim fakültesindeki farklı ana bilim dallarında görev yapmakta olan; farklı yaş, cinsiyet, unvan, kıdem yılına sahip ve en az lisans düzeyinde ders/leri kapsamında en az bir kere mikro öğretim uygulamalarını koordine etmiş 28 akademisyen ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan ve 2 uzman görüşü ile son hali verilen demografik bilgilere yönelik ve yapılandırılmış görüşme sorularının yer aldığı “Akademisyen Görüşme Formu” kullanılmıştır. Veri toplama süreci elektronik ortamda gerçekleştirilmiştir. Katılımcı akademisyenlerden elde edilen veriler içerik analizine tabi tutulmuştur. Araştırma sonucunda eğitim fakültesi akademisyenleri, mikro öğretim uygulamalarının öğretmen yetiştirme sürecine olumlu katkılarına olduğunu ifade etmişlerdir. Bunun yanı sıra akademisyenler, mikro öğretim uygulamalarının kısıtlı zaman, uygulamanın yüzeyselliği, öğretmen adayının eksik hazırlığı gibi faktörlerden olumsuz etkilendiğini belirtmişlerdir. Akademisyenler, öğretmen adaylarının zaman yönetimi, içerik bilgisi, heyecan kontrolü, teknoloji kullanımı gibi hususlarda zorluklar yaşadıklarını vurgulamışlardır. Mikro öğretimin değerlendirme sürecinde ise rubrik kullanımının gerekliliğini belirterek akran değerlendirmesi, öz değerlendirme, geribildirim-yansıtma ile birlikte çoklu yöntemlerin kullanılabileceğini ifade ederek sürecin verimliliğine ilişkin çeşitli önerilerde bulunmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde yeni yaklaşımlar, öğretmen yetiştirme, mikro öğretim.

Abstract

This study aims to examine the opinions of education faculty academics regarding microteaching practices in the teacher training process. Designed as a case study using qualitative research methods, the study was conducted with 28 academics working in different departments at a faculty of education in a state university, who were of different ages, genders, titles, and years of seniority, and who had coordinated microteaching applications at least once in the scope of their undergraduate courses. The data collection tool used in the study was the “Academic Interview Form,” which included demographic information and structured interview questions prepared by the researchers and finalised with the input of two experts. The data collection process was conducted electronically. The data obtained from the participating academics were subjected to content analysis. As a result of the research, faculty members of the education faculty stated that microteaching applications have a positive contribution to the teacher training process. In addition, faculty members pointed out that microteaching applications are negatively affected by factors such as limited time, superficiality of the application, and lack of preparation of teacher candidates. The academics emphasised that teacher candidates experience difficulties in areas such as time management, content knowledge, excitement control, and technology use. In the evaluation process of microteaching, they emphasised the necessity of using rubrics and suggested that multiple methods could be used in conjunction with peer evaluation, self-evaluation, and feedback-reflection, offering various recommendations regarding the efficiency of the process.

Keywords: Innovative approaches in education, preservice teacher education, micro-teaching.

*ADDRESS FOR CORRESPONDENCE: Elife Nur Saydam, Department of Primary Education, Faculty of Education, Sakarya University, Sakarya, Türkiye. E-mail address: elifenursaydam@sakarya.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-5382-3770.

Nahide İrem Azizoğlu, Department of Turkish Language Education, Faculty of Education, Sakarya University, Sakarya, Türkiye. E-mail address: azizoglu@sakarya.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2738-9856.

Received Date: July 14th, 2025. Acceptance Date: November 10th, 2025.

1. Giriş

Gelişen teknoloji ile birlikte toplumsal hayatın her alanında yeni değişimler görülmektedir. Yapay zekâ araçlarının kullanımı, Web 2.0 araçları, 3B yazıcılar, dijital teknolojilerdeki güncel değişimler birçok alanda değişimi ve dönüşümü başlatmıştır. İnternet ve küreselleşmenin doğal bir sonucu olarak ortaya çıkan dönüşüm süreci bireylerin hayatını derinden etkilemektedir. Toplumsal alanda meydana gelen değişimlerle birlikte nesiller de farklılaşmaktadır. İnternet ve sosyal medya çağında yetişen Z kuşağı ve Alfa kuşağından öğrencilerin eğitimden beklentisi değişmektedir. Dönüşüm sürecinden en çok etkilenen alanların başında eğitim alanı gelmektedir. Eğitim alanında son yıllarda kullanılan akıllı tahtalar, mobil araçlar, e-kitaplar, ses ve görüntü ağırları vb. dijital içerikler öğrencilerin hayatını etkileyen önemli teknolojik değişimlerdir (Kocaman Karoğlu vd., 2020). Değişen neslin eğitim ihtiyaçlarına cevap verebilmek öğretmen yetiştirme alanında yapılacak düzenlemeleri zorunlu kılmaktadır.

Öğretmen adaylarının güncel bilgi ve becerileri kazanarak eğitim ihtiyaçlarına cevap verebilmeleri amacıyla pek çok farklı uygulama yapılmaktadır. Öğretmen adayları göreve başlamadan gereken mesleki yeterlik, bilgi, beceri ve donanımları meslek bilgisi dersleri, öğretmenlik uygulaması dersleri ve derslerde yapılan uygulamalar ile kazanmaktadır. Özellikle derslerde öğretmen adaylarının öğretim sürecine ilişkin deneyimler kazanmalarını hedefleyen mikro öğretim uygulamaları ile öğretmen adayları uygulamaya dayalı bir eğitim almaktadır. Mikro öğretim tekniği 1960'lı yıllarda Stanford Üniversitesi'nde öğretmen eğitimi programlarında uygulanmaya başlamıştır (Brent, Wheatley & Thomson, 1996) ve günümüzde öğretmen eğitimi programlarında öğretmen adaylarına doğal sınıf ortamında beceri ve deneyim kazandırmak için kullanılmaktadır (Amobi, 2005). Öğretmen adayları öğretmenlik uygulaması sürecinde genellikle kaygı ve gerilim yaşamaktadır. Bu nedenle öğretmen adaylarının sınıf ortamında yaptıkları uygulamaların ve etkinliklerin değerlendirilmesine dayanan mikro öğretim uygulamaları ile kendi alanlarına yönelik özgüven kazanmaları mümkündür (Uzunboylu & Hürsen, 2011).

Mikro öğretim uygulamaları bir döngüdür (Higgins & Nicholl, 2003). Öğretmen adayı “öğret-yeniden öğret” döngüsünde ilk olarak verilen görevin gereksinimlerine uygun bir ders planı hazırlar. Ders planı doğrultusunda hazırladıklarının sınıf ortamında 5-20 dakikalık bir ders uygulaması gerçekleştirir. Dersin sonunda akranlar ve öğretim elemanı dersi işleyen öğretmen adayına performansı hakkında geribildirim sunar. Alınan geri bildirimlere göre ders planı yeniden düzenlenir. Farklı uygulamalarda ders sürecinin kamera ile kaydedilmesi ve sonrasında değerlendirmeler yapılması da mümkündür. Mikro öğretim uygulaması süresince öğretim elemanı genelde oturarak öğretmen adayının ders sunumundaki performansını izler. Öğretim elemanı mikro öğretim sürecinde rehber konumundadır. Kesinlikle dersi bölmez; ancak yanlışlıkları not alır, sunumun kritiği sırasında öğretmen adayının yanlışlarını ve eksikliklerini düzeltir (Balcı & Yanık, 2022; Benton-Kupper, 2001; Demirel, 2017; Kpanja, 2001). Mikro öğretim sürecine ilişkin temel basamaklar Şekil 1’de gösterilmiştir.

Şekil 1

Mikro Öğretim Sürecinin Aşamaları (Peker, 2009)

Mikro öğretim uygulamalarında temel amaç öğretmen adaylarına yapmayı planladıkları çalışmaların bir bölümünü deneme fırsatı vererek geri bildirim sağlamaktır. Mikro öğretim mesleki gelişim tekniği olmasının yanında öğretmen adayının uygulama sürecinde zayıf ve gelişmeye açık yanlarının tespit edilerek düzenlenmesine olanak sunmaktadır (Aydın, 2022). Mikro öğretim tekniği öğretim sürecini planlama ve uygulama aşamasında öğretmen adaylarına bilgi ve becerilerini sahaya aktarmalarında, kuram ve uygulama arasında köprü kurarak deneyim kazanmalarında katkı sağlar (Ocak, 2018).

Literatürde mikro öğretim tekniğinin olumlu katkılarına yanında yetersiz olduğunun da belirtildiği araştırmalar bulunmaktadır. Akkuş ve Üner (2017) öğretmen adaylarının üniversite düzeyinde kontrollü bir ortamda yaptıkları uygulamaların gerçek sınıf ortamında yaşanan sorunlar karşısında yetersiz olduğunu ifade etmektedir. Ayrıca öğretmen adaylarının mikro öğretim sürecinde sadece kendi sınıf arkadaşlarına ders anlatmalarının yetersiz olduğunu, gerçek sınıf ortamında öğrencilerle iletişim kurulmasının gerekliliğini belirten araştırmalar (Horn & Campbell, 2015), mikro öğretim uygulamalarının gerçek sınıf ortamında ilkökul ya da ortaokul düzeyinde tasarlanmasını vurgulayan çalışmalar (Karışan, 2017) mevcuttur. Türkiye'deki mikro öğretim konulu çalışmalar incelendiğinde araştırmaların (Balci & Yanık, 2022; Bilen, 2014; Gürbüzürk & Koç, 2016; Karadağ & Akbulut, 2024; Karataş & Cengiz, 2016; Küçükoglu vd., 2012; Marulcu & Dedetürk, 2014; Peker, 2009; Polat, 2013; Sevim, 2013; Torun, 2021) öğretmen adaylarına odaklandığı görülmektedir. Bahsedilen çalışmaların tamamında öğretmen adayları mikro öğretim uygulamalarına ilişkin olumlu görüş belirtmişlerdir. Ortaokul düzeyinde mikro öğretim uygulamalarının yapıldığı çalışmalarda (Kardaş & Şahin, 2016) öğrencilerin farklı beceri alanlarında gelişim gösterdikleri açıklanmıştır. Literatürde mikro öğretim uygulamalarının eğitim fakülteleri kapsamında öğretim elemanları tarafından incelendiği güncel araştırma bulunmamaktadır. Bu bakımdan ilgili çalışmanın güncel ve mikro öğretim alan yazınına katkı sağlar nitelikte olduğu düşünülmektedir. Mikro öğretim uygulamaları öğretmen adaylarının, mesleklerini icra edecekleri gerçek okul ortamlarında göreve başlamadan öğretmenlik mesleğini simüle ettikleri, mesleğe yönelik uygulama provaları yaptıkları bir nitelik taşımaktadır. Akran, alan uzmanı akademisyen/ler ve öğretmen adayı üçgeninde gerçekleşen mikro öğretim sürecindeki uygulamaları her ne kadar öğretmen adayı gerçekleştiriyor olsa da sürecin planlanma, gerçekleştirilme ve değerlendirilmesi akademisyen/lerin rehberliğinde tamamlanmaktadır. Bu bağlamda eğitim fakültesi bünyesindeki akademisyenlerin mikro öğretim uygulamalarına yönelik görüş ve değerlendirmeleri, temelde zorlu öğretmen yetiştirme süreçlerinin niteliğinin artırılması bakımından önem taşımaktadır. Ayrıca çalışma mikro öğretim uygulamalarının niteliğinin ortaya konulması, sürecin iyileştirilmesi ve sürdürülebilirliğinin sağlanması bakımından da kritiktir. Bu çerçevede çalışma kapsamındaki akademisyen görüş, deneyim ve değerlendirmelerinin gelecek nesilleri yetiştirecek olan öğretmen adaylarının yetişmesi hususunda da işlevsel olduğu düşünülmektedir.

Bu nedenle araştırmada "Eğitim fakültesi akademisyenlerinin öğretmen yetiştirme sürecindeki mikro öğretim uygulamalarına yönelik görüşlerinin incelenmesi" amaçlanmaktadır. Bu amaca yönelik olarak aşağıdaki problem cümleleri araştırma kapsamında ele alınacaktır:

1. Eğitim fakültesi akademisyenleri öğretmen adaylarının mesleğe hazırlık ve mesleki gelişimleri bakımından mikro öğretimi nasıl değerlendirmektedir?
2. Eğitim fakültesi akademisyenlerinin öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarında yaşadığı zorluklara yönelik görüşleri nasıldır?
3. Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamaları değerlendirme sürecine ilişkin görüşleri nasıldır?
4. Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarının etkililiğine yönelik önerileri nelerdir?

2. Yöntem

Bu bölümde araştırmanın modeline, çalışma grubuna, veri toplama aracına, veri toplama sürecine ve veri analizine yer verilmiştir.

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması ile desenlenmiştir. Nitel araştırmalar, belirli durumların anlaşılmasını sağlamak amacıyla doğal ortamlarda, katılımcıların bakış açılarına dayalı olarak yürütülen sistematik bir sorgulama süreci olarak ifade edilmektedir (Patton, 2002). Durum çalışmaları ise, bir olgunun kendine özgü yapısını ve karmaşıklığını anlamaya çalışan, bu olguya ilişkin ayrıntıları ortaya koymaktadır (Stake, 1995). Yin (2018)'e göre ise durum çalışmaları "nasıl" ve "neden" sorularının sorulduğu; araştırmacının olayları kontrol etmediği ve araştırmanın gerçek yaşam bağlamına odaklandığı bir nitel araştırma deseni olarak tanımlanmaktadır. Bu doğrultuda araştırma kapsamında "eğitim fakültesi akademisyenlerinin öğretmen yetiştirme sürecindeki mikro öğretim uygulamalarına yönelik görüş ve değerlendirmeleri" durumu ele alınmıştır.

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme ile oluşturulmuştur. Örneklemenin oluşturulmasında ölçüt olarak akademisyenlerin mikro öğretim sürecini bilmeleri ve gönüllü olmaları esas alınmıştır. Bir devlet üniversitesinin eğitim fakültesinde birbirinden farklı ana bilim dallarında görev yapmakta olan, farklı

unvana, yaşa, cinsiyete, kıdem yılına sahip ve lisans düzeyinde ders/leri kapsamında en az bir kere mikro öğretim uygulamalarını koordine etmiş gönüllülük esasına göre belirlenmiş toplam 28 akademisyen oluşturmaktadır. Araştırmanın çalışma grubunun demografik özelliklerine yönelik bilgiler aşağıda yer almaktadır.

- Çalışma grubunda yer alan akademisyenlerin %60.7'sini (n=17) kadın, %39.3'ünü (n=11) erkek akademisyenler oluşturmaktadır. Bu veriler doğrultusunda çalışma grubunda kadın katılımcıların çoğunlukta olduğu görülmektedir.
- Çalışma grubunda yer alan akademisyenlerin %50'sini (n=14) doktor öğretim üyesi, %21.4'ünü (n=6) profesör, %21.4'ünü doçent doktor (n=6), %7.1'ini ise araştırma görevlisi (n=2) unvanına sahip akademisyenler oluşturmaktadır. Bu veriler doğrultusunda çalışmanın katılımcılarının en fazla doktor öğretim üyesi unvanına sahip olduğu görülmektedir.
- Çalışma grubunda yer alan akademisyenlerin kıdem yılları 0-31 yıl arasında değişim göstermektedir. Çalışma grubundaki akademisyenler en çok (%28.6) 11-15 yıl aralığında kıdeme (n=8); en az ise 31 yıl ve üzerinde kıdeme sahiptir (n=1).
- Çalışma grubunda yer alan akademisyenlerin görev yaptıkları ana bilim dallarının birbirinden farklılık gösterdiği ve 11 farklı ana bilim dalından (sınıf, rpd, Türkçe, matematik, eğitim programları ve öğretim, yabancı diller, sosyal bilgiler, okul öncesi, zihin engelliler, eğitimde ölçme ve değerlendirme ana bilim dalları) katılımcı akademisyenin çalışma grubunda yer almaktadır. Çalışma grubundaki akademisyenler en çok (%21.4, n=6) sınıf eğitimi ana bilim dalından; en az ise eğitimde ölçme ve değerlendirme (%3.6, n=1), zihin engelliler eğitimi (%3.6, n=1), okul öncesi eğitimi (%3.6, n=1) ve sosyal bilgiler eğitimi (%3.6, n=1) ana bilim dalından katılım göstermişlerdir.

2.3. Veri Toplama Aracı ve Süreci

Araştırmada veri toplamak amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan ve 2 alan uzmanı (1 Türkçe Eğitimi, 1 Sınıf Eğitimi) görüşleriyle son hali verilen yapılandırılmış görüşme sorularının yer aldığı "Akademisyen Görüşme Formu" kullanılmıştır. Görüşme formunun giriş kısmında çalışmanın amacı ve hatırlatıcı olması için mikro öğretimi açıklayan bir tanım [Mikro öğretim, öğretmen adaylarının belirli bir öğretim becerisini kısa süreli, küçük gruplar karşısında ve odaklanmış bir şekilde uygulayarak geliştirmelerine olanak sağlayan bir öğretim yöntemidir (Allen & Ryan, 1969). Ayrıca mikro öğretim, eğitim fakültelerindeki öğretim derslerinde öğrenciler tarafından 5-10 dakikalık anlatım, etkinlik ve benzeri uygulamaları kapsayan sunumlar ya da öğretim deneyimleri olarak da ifade edilebilir.] yer almaktadır.

Görüşme formu 2 bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde katılımcıların demografik bilgilerine yönelik sorular; ikinci bölümde ise görüşme soruları yer almaktadır. Görüşme formunun demografik bilgiler kısmında katılımcıların mikro öğretim sürecine yönelik deneyim sahibi olup olmadıkları sorulmuştur. Deneyim sahibi olan katılımcıların görüşleri araştırmaya dahil edilmiştir. Görüşme soruları toplam 4 sorudan oluşmaktadır ve sorular aşağıdaki şekildedir:

- a. Mikro öğretim uygulamalarını öğretmen adaylarının mesleğe hazırlık ve mesleki gelişimleri bakımından nasıl değerlendiriyorsunuz? (Genel değerlendirme, avantaj, dezavantaj vs. bakımından değerlendiriniz.)
- b. Mikro öğretim uygulamaları sırasında öğretmen adaylarının en çok zorlandığı noktalar-hususlar nelerdir?
- c. Mikro öğretim uygulamalarında değerlendirme sürecinin nasıl olması gerektiğini düşünüyorsunuz? (rubrik, akran değerlendirmesi, öz değerlendirme vs.)
- d. Mikro öğretim uygulamalarının etkililiği ve verimliliği için hangi koşulların sağlanması gerektiğini düşünüyorsunuz? Önerileriniz nelerdir?

Araştırmanın verileri elektronik ortamda toplanmıştır. Görüşme formunda yer alan tüm sorular Google Forms'da tasarlanan bir sayfaya aktarılmıştır. Forma ilişkin bağlantı eğitim fakültesi akademisyenlerine ulaştırılmıştır. Veri toplama sürecinin tamamlanmasının ardından formun bağlantısı pasif hale getirilmiştir. Elde edilen veriler analiz edilmek üzere Excel programına aktararak hazır hale getirilmiştir.

2.4. Veri Analizi

Araştırmanın elektronik ortamdaki veri toplama süreci sonunda elde edilen veriler içerik analizine tabi tutulmuştur. İçerik analizindeki temel amaç, veri toplama sürecinde elde edilen verileri açıklayarak kavram ve ilişkilere ulaşmak olarak ifade edilmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2016). İçerik analizi, nitel yöntemle elde edilen verilerin sistematik bir

şekilde kodlara dönüştürüldüğü, kodların anlamlı kategoriler ve temalar altında sınıflandırıldığı bir analiz süreci olarak da tanımlanmaktadır. Bu yöntem katılımcılardan elde edilen verilerin kodlama yoluyla yapılandırmayı ve tümevarımsal sonuçlara ulaşma imkânı sunmaktadır (Elo ve Kyngäs, 2008; Creswell ve Poth, 2018).

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin öğretmen yetiştirme sürecindeki mikro öğretim uygulamalarına yönelik görüş ve değerlendirmelerinin araştırmacılar tarafından kodlanmasının ardından benzer kodlar bir araya getirilmiştir. Benzer kodların bir arada olduğu temalar oluşturularak bulgular bölümünde sunulmuştur.

2.5. Geçerlik ve Güvenirlik

Araştırmanın güvenilirliği için, katılımcılardan elde edilen veriler araştırmacılar tarafından bağımsız olarak incelenmiştir. Ardından bağımsız inceleme sonuçları arasındaki uyum Miles ve Huberman (1994) tarafından ortaya konulan aşağıdaki kodlayıcılar arası uyum formülü kullanılarak hesaplanmıştır. Miles ve Huberman'a (1994) göre bağımsız kodlayıcılar arası uyum %70 ve üzeri olduğunda araştırmanın güvenilir olduğu kabul edilmektedir. Araştırmada kodlayıcılar arası uyum %90 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuca göre araştırmanın güvenilir olduğu görülmektedir.

Araştırmada içerik geçerliğinin sağlanması için ilk olarak soruların oluşturulmasında mikro öğretim kavramına ilişkin ilgili literatür taranarak mikro öğretim sürecinin tüm basamaklarını kapsayacak nitelikte sorular oluşturulmuştur. Bu basamaklar mikro öğretim sürecindeki uygulamaları, akademisyenlerin zorlandıkları noktaları, sorunların çözümüne ilişkin çözüm önerilerini, değerlendirme sürecini kapsamaktadır. Sorulara ilişkin uzman görüşleri alınarak forma son hal verilmiştir.

Bu araştırma için Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırmaları ve Yayın Etik Kurulu 18.06.2025 tarihli ve 47 sayılı toplantısındaki "30" nolu karar ile etik kurul onayı alınmıştır (Belge No: E-61923333-050.99-483891).

3. Bulgular

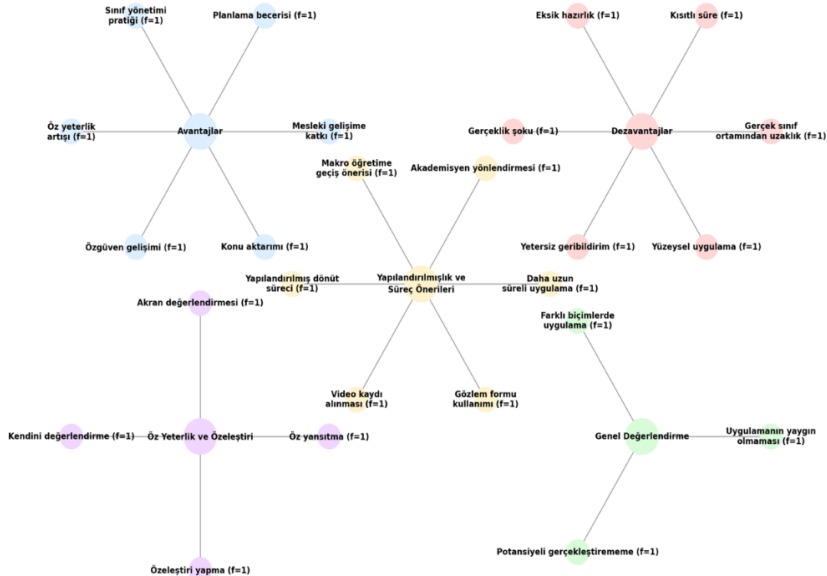
Bu bölümde araştırmanın ana problemi çerçevesinde oluşturulan alt problemlerine yönelik ortaya konulan bulgulara yer verilmiştir.

3.1. Eğitim Fakültesi Akademisyenlerinin Mikro Öğretim Uygulamalarının Mesleğe Hazırlık ve Gelişime Yönelik Etkisine İlişkin Görüşleri

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarının mesleğe hazırlık ve gelişime yönelik etkisine ilişkin görüş ve değerlendirmeleri Şekil 2'de yer almaktadır.

Şekil 2

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarının mesleğe hazırlık ve gelişime yönelik etkisine ilişkin görüş ve değerlendirmeleri

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin, öğretmen adaylarının mesleğe hazırlık ve gelişimleri kapsamında mikro öğretim uygulamalarına yönelik değerlendirmelerinin “Avantajlar (f=20)”, “Dezavantajlar (f=6)”, “Öz Yeterlik ve Öz Eleştiri (f=4)”, “Genel Değerlendirme (f=3)” ve “Yapılandırılmışlık ve Süreç Önerileri (f=6)” olmak üzere 5 ana tema etrafında toplandığı görülmektedir.

Akademisyenler görüşlerinde en çok “Avantajlar (f=20)” teması altında mikro öğretim uygulamalarının öğretmen adaylarının mesleğe hazırlık ve gelişimlerine yönelik avantaj sağladığına vurgu yapmışlar; bu kapsamda mikro öğretimin sınıf pratiği sağladığını ve mesleki gelişimi artırdığını belirtmişlerdir. Ayrıca konu aktarımını gerçekleştirme, öğretmen adayında özgüven-öz yeterlik artışını sağlama, öğretmen adayına planlama becerisi kazandırma gibi avantajları da olduğunu belirtmişlerdir.

Akademisyenler, “Dezavantajlar (f=6)” temasında mikro öğretimin gerçek sınıf ortamından uzak olma, kısıtlı süre, öğretmen adayının eksik hazırlığı, öğretmen adayının yüzeysel uygulaması, mikro öğretim sonunda adaya geri bildirimin yetersiz yapılması ve öğretmen adayının mikro öğretim esnasında gerçeklik şoku yaşaması gibi durumlar çerçevesinde çeşitli dezavantajlarının olduğunu ifade etmişlerdir.

Öz Yeterlik ve Öz Eleştiri (f=4) temasında akademisyenler, öğretmen adaylarının mikro öğretim aracılığıyla kendilerini değerlendirme, öz yansıtma ve öz eleştiri yapma fırsatlarının olduğu bununla birlikte mikro öğretimin akran değerlendirmesi gerçekleştirme fırsatı sunduğunu ifade etmişlerdir. Genel Değerlendirme (f=3) temasında mikro öğretim uygulamalarının yaygın olmadığı, uygulama biçimlerinde farklılık oluşturmayı sağladığı belirtilmiştir. Bununla birlikte çeşitli sebeplerle mikro öğretim uygulamalarının sahip olduğu potansiyelin yeterince gerçekleştirilemediği ifade edilmiştir. Yapılandırılmışlık ve Süreç Önerileri (f=6) teması kapsamında ise akademisyenler öğretmen adaylarının mikro öğretimleri sürecinde video kaydının alınmasını, ilgili dersin akademisyeni tarafından mikro öğretime yönelik bir gözlem formu kullanımını ve yapılandırılmış bir dönüt sürecinin gerçekleştirilmesini, mikro öğretim uygulama sürecinin artırılması ve makro öğretime geçişin sağlanmasının gerekliliğini belirtmişlerdir.

Akademisyenlerin görüş ve değerlendirmelerine yönelik doğrudan alıntılar aşağıda yer almaktadır:

K5- Gözlemlediğim avantajları için %90, dezavantajları için ise %10 gibi bir oran verirdim. Avantajları: öğretmen adayını gelecekteki öğretim deneyimlerindeki sınıf yönetimi, konu aktarımı, ders planlaması, materyal yönetimi, değerlendirme, yönerge verebilme gibi noktaları kapsarken; dezavantajları öğrencilere gerçekten uzak - kısa kesitli-bir fragman göstermesi (bu durum gerçek öğretim sürecinde gerçeklik şoku kavramıyla literatürde geçen bir tehdidi ortaya çıkarıyor).

K9- Özellikle gerçek ortamın psikoloji ve sosyolojisinden anlık etkilenmelerin canlı olarak kayıt altına alınması, özdeğerlendirme, akran değerlendirme ve öğretim elemanı değerlendirmelerine imkân vererek çok yönlü (gözlü) değerlendirme imkânı sunma avantajı önemli bir avantaj olarak nitelenebilir. Diğer taraftan bu farklı gözlemlerle yapılan değerlendirmelerin tartışılarak yapılması, çok daha sağlıklı tespitler sağlanmasına imkân tanımaktadır. En önemli avantajının ise gerçek ortamda öğretmenlik performansının değerlendirilmesine uygun bir imkân sunmasıdır. Uygulama sürecinin videoyu duraklatma, tekrar tekrar izleme, iyi ve kötü tarafların detaylı olarak analiz edilmesine fırsat vermesi de önemli bir avantajıdır denilebilir. Mikro öğretimin en önemli dezavantajının ise çok zaman gerektirmesi olduğu söylenebilir. Diğer taraftan öğretmen adayının değerlendirme yapılacağı bilgisi nedeniyle yüksek kaygı yaşamaları ve bunun ölçme-değerlendirme sonuçlarına hata olarak yansımaları da bir dezavantaj olarak değerlendirilebilir.

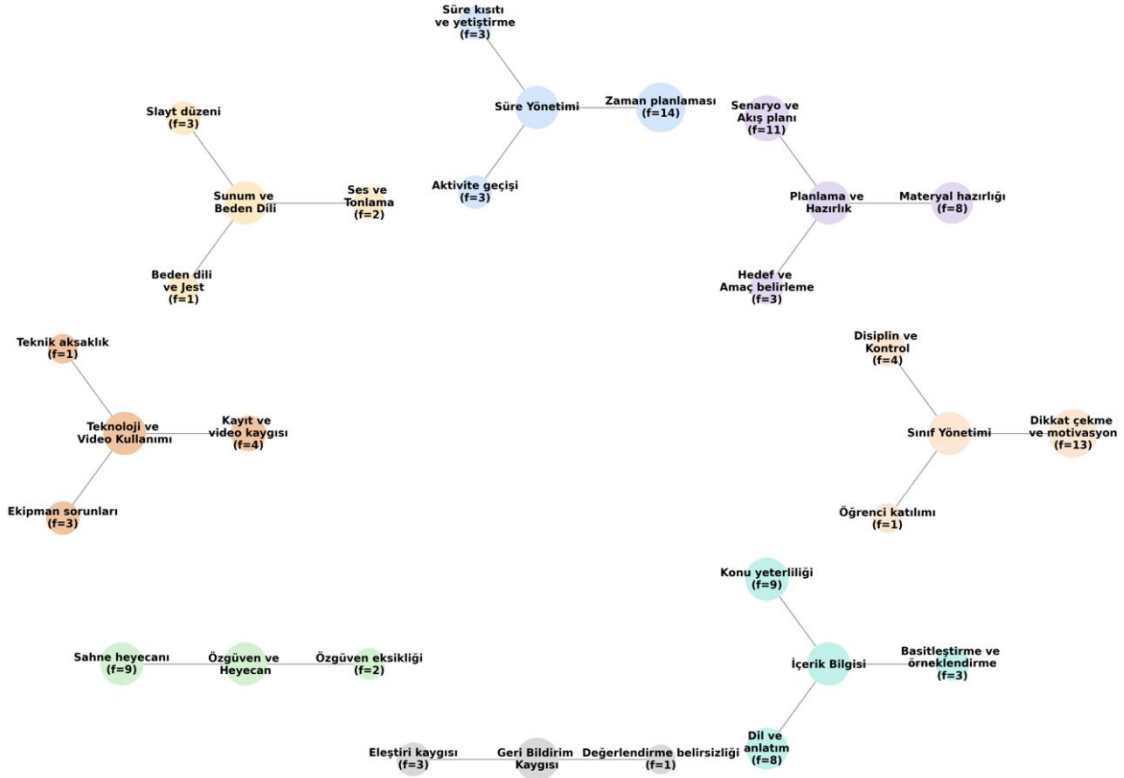
K28- Öğretmen adaylarının öğrenciler ile karşılaşmadan önce akranlarına öğrencileri gibi davranarak ders işlemleri sürecidir. Bu süreç dersi işleyen için öğrencilerin önüne geçmeden ilgili derse yönelik bir eksiklerini görme ve düzeltme fırsatı oluştururken öğrenci rolü üstlenen akranlar için öğrencileri ile empati geliştirme fırsatı oluşturmaktadır. Kalabalık sınıflarda değerlendirme ve düzeltip uygulama süreçleri için çoğu zaman süre yeterli olmamaktadır.

3.2. Eğitim Fakültesi Akademisyenlerinin Öğretmen Adaylarının Mikro Öğretim Uygulamalarında Yaşadığı Zorluklara Yönelik Görüşleri

Eğitim fakültesi akademisyenlerine göre mikro öğretim uygulamalarında öğretmen adaylarının yaşadığı zorluklara yönelik görüşleri Şekil 3'te yer almaktadır.

Şekil 3

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarında öğretmen adaylarının yaşadığı zorluklara yönelik görüşleri

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamaları sürecinde yaşadığı zorluklara yönelik görüşleri “Planlama ve Hazırlık (f=22)”, “Süre Yönetimi (f=20)”, “İçerik Bilgisi (f=20)”, “Sınıf Yönetimi (f=18)”, “Özgüven ve Heyecan (f=11)”, “Teknoloji ve Video Kullanımı (f=8)”, “Sunum ve Beden Dili (f=6)” ve “Geri Bildirim Kaygısı (f=4)” olmak üzere 8 ana tema altında toplanmıştır. Akademisyenlerin öğretmen adaylarının en çok (f=22) “Planlama ve Hazırlık”, en az ise “Geri Bildirim Kaygısı” (f=4) teması altında zorluk yaşadıklarını ifade ettikleri görülmektedir.

Akademisyenler, en çok görüş belirtmiş olduğu “Planlama ve Hazırlık” teması (f=22) kapsamında öğretmen adaylarının hedef ve amaç belirlemede, senaryo ve akışı kurgulamada ve materyal hazırlama hususlarında zorluk yaşadıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca “Sınıf Yönetimi” temasında öğretmen adaylarının en çok dikkat çekmeyi sağlama ve motivasyon konusunda zorlandıklarını, “Özgüven ve Heyecan” temasında öğretmen adaylarının sahne heyecanı yaşadıklarını, “Teknoloji ve Video Kullanımı” temasında adayların en çok video kaydı gibi kayıt kaygısına sahip oldukları, “Sunum ve Beden Dili” temasında adayların slayt düzenleri, ses ve tonlamayı düzenleme, beden dili-jest ve mimiklerin kullanımında zorlandıklarını ifade etmişlerdir. Akademisyenlerin görüş ve değerlendirmelerine yönelik doğrudan alıntılar aşağıda yer almaktadır:

K21- En çok heyecanlarını ve kaygılarını yenme konusunda zorlanıyorlar diyebilirim. Kendi arkadaşlarına ve dersin hocasına karşı sunum yaptıkları için biraz çekiniyor olabilirler. Ama bu süreç onların bu kaygı ve heyecanlarını yenmek için de bir fırsat sağlıyor tabi. Bir de konuya hakimiyette zorlanıyorlar, önceden hazırlık yapma imkanları olduğu halde sunum esnasında slayta veya elindeki notlara bakma hatta doğrudan okuma yoluna çok başvuruyorlar u da etkili sunum yapmalarını engelliyor.

K24- Bence mikro öğretimde en zorlandığımız nokta, sınıftaki arkadaşların gerçek öğrenci gibi davranmaması. Bu yüzden ders anlatırken doğal bir ortam oluşmuyor, her şey biraz yapay kalıyor. Bir de akranlara ders anlatmak bazen daha gergin hissettiriyor, insan daha çok çekiniyor. Kısıtlı zaman olması da

problem. Bu zamanı iyi ayarlamak, tahtayı etkili kullanmak ya da sorulara hemen cevap vermek de ilk başta zorlayıcı olabiliyor.

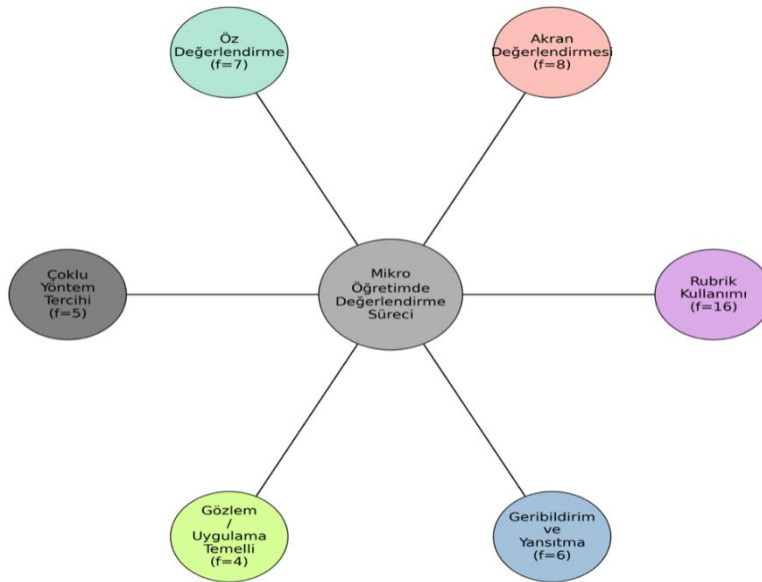
K27-Öğretmen adayları bir mesleki provayı akranları ile yaparken zorlanabiliyorlar. Burada zorlanma bazen konu alanı bilgisi eksikliğinden kaynaklanabildiği gibi çoğunlukla da bilginin nasıl sunulması gerektiği ile ilgili oluyor. Ayrıca öğretimi yapmayanlar (sınıf arkadaşları) öğrencilerin tepkilerini simüle etmekte zorlanabiliyorlar.

3.3. Eğitim Fakültesi Akademisyenlerinin Mikro Öğretim Uygulamaları Değerlendirme Sürecine İlişkin Görüşleri

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarındaki değerlendirme sürecine yönelik görüş ve önerileri Şekil 4'te yer almaktadır.

Şekil 4

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarındaki değerlendirme sürecine yönelik görüş ve önerileri

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarının değerlendirme sürecine yönelik görüş ve önerileri “Mikro Öğretimde Değerlendirme Süreci” ana teması altında toplanmıştır. Bu ana tema kapsamında akademisyenler, öğretmen adaylarının gerçekleştirdikleri mikro öğretimlerin değerlendirmesinin en çok rubrik kullanımı ile gerçekleştirilmesi gerekliliğini belirtmişlerdir (f=16). Ayrıca akademisyenler akran değerlendirmesi (f=8), öz değerlendirme (f=7), geribildirim ve yansıtma (f=7), çoklu yöntemlerin kullanımı (f=5) ve gözlem/ uygulama temelli bir değerlendirme sürecinin (f=5) gerçekleştirilmesini ifade etmiş ve önermişlerdir.

Akademisyenlerin görüş ve önerilerine yönelik doğrudan alıntılar aşağıda yer almaktadır:

K5- Mikro kayıt altına alınmalı, dönütler sınıfta yer alan herkes tarafından verilmeli somut kanıtlara dayalı olarak. Sandviç tekniği klasik tekniklerdendir evet ama işe yarar genellikle. Rubrik özellikle tanımlayıcıları ile birlikte hazırlanmalı. Öğrencilere önceden muhakkak tanıtılmış olması gerekir; akran değerlendirmesi geribildirimle dayalı olmalıdır. İklimi yaratmak moderatör rolünde olan akademisyenin görevidir. Öz değerlendirme hem anında hem sonradan olmalıdır. Öğretmen adayı ilk başta sözlü yansıtma yapmalı, sonrasında videosunu izleyip (tabii akranlarından ve öğretmen eğitimcisiinden geri bildirimlerini aldıktan sonra) yazılı yansıtma yapmalı. Bu şekilde uygulama anında fark etmediklerini fark etme imkânı doğar. Bunun dışında belirtebileceğim husus şudur; kalabalık gruplarda hele de şubelendirme varsa muhakkak çapraz geribildirim sistemini uyguluyorum. Yani a grubundaki öğrenciler b grubundan en az 3 tane mikronun kaydını izleyip yazılı geribildirim de sunuyorlar. Bu da bana sınıftaki tartışmalar/geribildirimlerden sonra

öğretmen adayı bir derse baktığında gözlemlemesi gereken noktaları iyi analiz edip çözümler/yorumlar üretebiliyor mu bunu gösteriyor....Geribildirim>notlandırma bunun öğretmen adaylarında iyice oturtulması gerekiyor. Yoksa not odaklı kalacakları için neyin ne olduğunu nasıl olması gerektiğine odaklanmıyorlar.

K18-Mikro öğretim uygulamalarında değerlendirme süreci çok yönlü ve yapıcı olmalıdır. Adayların gelişimini destekleyen bir değerlendirme yaklaşımı benimsenmelidir. Sonuç olarak, etkili bir değerlendirme süreci; rubrik + akran değerlendirmesi + öz değerlendirme + eğitimci görüşü birleşiminden oluşmalıdır.

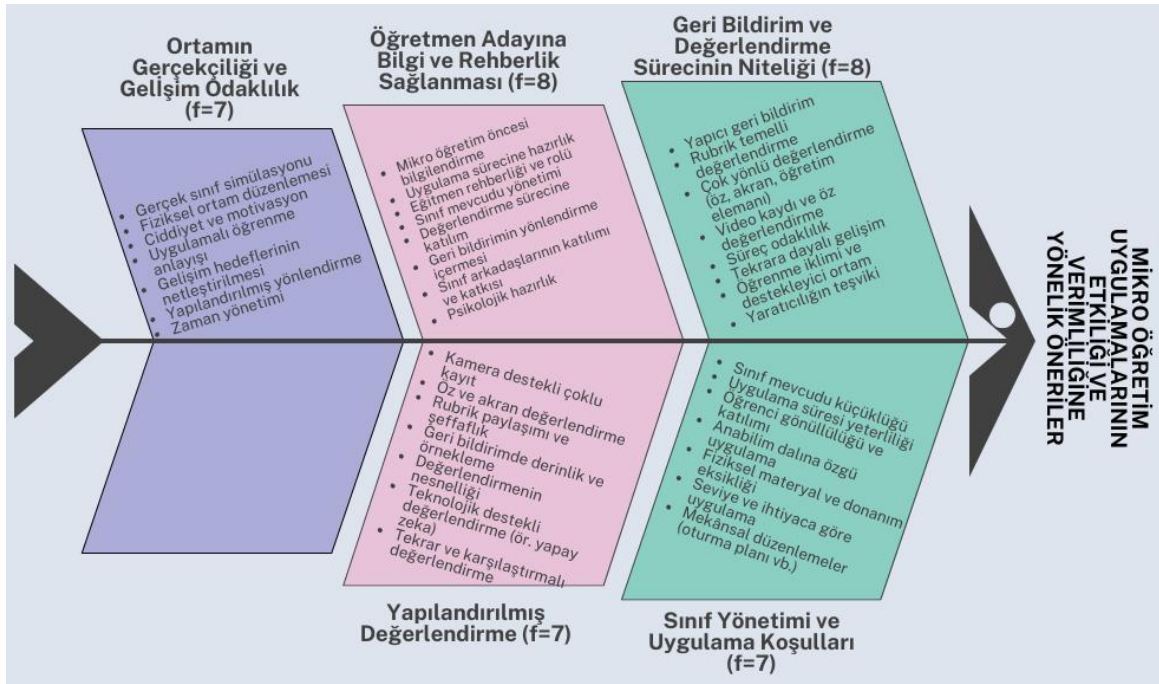
K26- Çok yönlü ve iyi bir biçimde yapılandırılmış bir değerlendirme sürecinin işe koşulması gerekiyor. Rubriklerin kullanımı objektif değerlendirmeleri sağlayabilir. Akran değerlendirmesi yapmak için öncelikle değerlendirme konusunda bir ön eğitim verilmeli ve sonrasında birbirlerini değerlendirmeleri sağlanmalıdır. Adayın kendisini izlemesi en önemli değerlendirme boyutu bence. Tabii ki dersin sorumlusu da öğretmen adaylarının gelişimlerine katkı sağlayacak uygun geribildirimlerde bulunmalıdır.

3.4. Eğitim Fakültesi Akademisyenlerinin Mikro Öğretim Uygulamalarının Etkililiğine Yönelik Önerileri

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarının etkililiği ve verimliliğinin sağlanmasına yönelik görüş ve önerileri Şekil 5'te yer almaktadır.

Şekil 5

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarının etkililiği ve verimliliğinin sağlanmasına yönelik görüş ve önerileri

Eğitim fakültesi akademisyenlerinin mikro öğretim uygulamalarının etkililiği ile verimliliğinin sağlanmasına yönelik görüşleri “Geri Bildirim ve Değerlendirme Sürecinin Niteliği” (f=8), “Öğretmen Adayına Bilgi ve Rehberlik Sağlanması” (f=8), “Ortamın Gerçekçiliği ve Gelişim Odaklılık” (f=7), “Yapılandırılmış Değerlendirme” (f=7) ve “Sınıf Yönetimi ve Uygulama Koşulları” (f=7) olmak üzere 5 ana tema altında toplanmıştır. Akademisyenler en çok “Geri Bildirim ve Değerlendirme Sürecinin Niteliği” ve “Öğretmen Adayına Bilgi ve Rehberlik Sağlanması” temaları altında görüş ve önerilerini ifade etmişlerdir.

“Geri Bildirim ve Değerlendirme Sürecinin Niteliği” teması altında akademisyenler, mikro öğretim uygulamalarında öğretmen adayları için öğrenme iklimini destekleyici, yaratıcılığa imkan tanıyan bir ortamın sağlanarak bu ortamlarda gerçekleştirilen mikro öğretim uygulamalarının yapıcı geri bildirimlerle, süreç odaklı ve öz-akran ve rubrik kullanımı ile akademisyen değerlendirmesi çerçevesinde gerçekleştirilmesini; “Öğretmen Adayına Bilgi ve Rehberlik

Sağlanması” teması kapsamında uygulama öncesi süreç hakkında adaya bilgilendirmenin sağlanması, sınıftaki diğer öğrencilerin uygulamaya katılım sağlaması ve katkı sunması, adayın psikolojin olarak sürece hazırlığı, mikro öğretim uygulamasının değerlendirme sürecine katılımın sağlanması gibi görüşler ön plana çıkmaktadır. “Yapılandırılmış Değerlendirme” temasında akademisyenlerin mikro öğretimin değerlendirme sürecinin teknolojik araçlardan faydalanarak tekrarlı ve karşılaştırmalı bir şekilde, derinlemesine, nesnel bir biçimde ve öz-akran değerlendirmeleri gibi yöntemlerle gerçekleştirilmesine yönelik görüşleri ön plana çıkmaktadır. “Sınıf Yönetimi ve Uygulama Koşulları” temasında ise sınıfın mevcudu, uygulama süresinin yeterli olma durumu, öğrencinin gönüllü katılımı, fiziksel materyal ve donanımın eksikliği, uygulamanın seviyeye ve ihtiyaca uygun olma durumu ve mikro öğretim uygulamasının içeriğine yönelik mekânsal düzenlemelerin yapılması hususlarının mikro öğretim uygulamalarının etkililiği ve verimliliğinde ön plana çıkan unsurlar olduğu akademisyenler tarafından belirtilmiştir.

Akademisyenlerin görüş ve önerilerine yönelik doğrudan alıntılar aşağıda yer almaktadır:

K6- Ders başına düşen öğretmen adayı sayısı buna elverişli olmalı. Örneğin bu dönem 3 saatlik derste ortalama 6 mikro izledim. Bir hocanın art arda bu kadar değerlendirme yapması çok enerji ve konsantrasyon istiyor. Gözden kaçanlar olabiliyor. Planları detaylı inceleme fırsatı olmuyor. Her öğretmen adayına 15-20 dakika düşüyor ve en azından bir deneyim olsun gözüyle bakılıyor olaya. Aslında ideali farklı eğitim alanlarından bir kurulun onları izleyerek değerlendirmesi olurdu. Çok ütöpik görünüyor.

K12- Mikro öğretim uygulamalarının etkili ve verimli olabilmesi için hem yapısal hem de pedagojik açıdan belirli koşulların sağlanması gerekmektedir. Bu uygulamaların sadece bir “görev” değil, öğretmen adayları için gerçek bir öğrenme ve dönüşüm süreci olarak yapılandırılması esastır. Aşağıda, etkili ve verimli bir mikro öğretim süreci için sağlanması gereken başlıca koşulları ve önerileri sunuyorum:

1. Planlama ve Yapılandırma Koşulları

Açık bir amaç ve yapı belirlenmeli: Mikro öğretimden beklenen kazanımlar (örneğin sınıf yönetimi, öğretim stratejileri kullanımı, iletişim becerisi vb.) önceden netleştirilmeli. Gerçekçi senaryolar geliştirilmeli: Adaylara özgün, ders kitabı dışına çıkan, sınıf içi gerçekliklere yakın durumlar verilmeli. Süreç önceden tanıtılmalı: Adaylara mikro öğretim süreci, değerlendirme ölçütleri, roller ve beklentiler açık biçimde anlatılmalı.

2. Fiziksel ve Teknik Koşullar

Gerçek sınıf atmosferine yakın, düzenlenebilir ve teknolojik araçlarla desteklenmiş bir ortam tercih edilmeli. Uygulama kayda alınarak adayın kendini izlemesi ve analiz etmesi sağlanmalı. Projeksiyon, etkileşimli tahta, video gösterimi gibi araçların kullanılmasına imkân tanınmalı.

3. Geri Bildirim ve Değerlendirme Koşulları

Uygulama sonrası öğretim elemanı, akranlar ve adayın kendisi tarafından yapılan geri bildirimler, gelişimi desteklemelidir.

4. Süreç Odaklı ve Tekrar Olanaklı Uygulama

Tek bir uygulama yerine döngüsel tekrarlar yapılmalı: Aday, aynı konuyu veya farklı konuları birden fazla kez sunarak gelişimini izleme şansı bulmalı. Gelişimsel izleme yapılmalı: İlk ve son uygulamalar karşılaştırılmalı; bireysel gelişim süreci görünür hâle getirilmelidir.

5. Öğrenci Merkezli, Esnek ve Yaratıcı Ortamın Teşviki

Adayın kendi öğretim tarzını bulmasına olanak verilmeli: Sadece hazır planları değil, özgün stratejiler geliştirme ve deneme hakkı tanınmalıdır. Yaratıcılığı destekleyen yaklaşımlar benimsenmeli: Oyunlar, simülasyonlar, canlandırmalar gibi yöntemlerin kullanımına fırsat tanınmalıdır.

6. Eğitici Desteği ve Rehberli

Öğretim elemanı sürece rehberlik etmeli: Yalnızca değerlendiren değil, öncesinde ve sonrasında yönlendiren bir rol üstlenmelidir. Pozitif bir öğrenme iklimi oluşturulmalı: Adayın hata yapmaktan korkmadığı, denemeye açık bir ortam sağlanmalıdır.

4. Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Eğitim fakültesi akademisyenleri öğretmen adaylarının mesleğe hazırlık ve gelişimleri kapsamında mikro öğretim uygulamalarının olumlu etkisinin olduğunu, öğretmen adaylarına öz değerlendirme fırsatı sunduğunu belirtmiştir. Bunun yanı sıra akademisyenler mikro öğretim sürecinin etkili bir şekilde düzenlenmesinin önemini, uygulamanın artırılarak yerinde dönütler verilmesinin önemini ifade etmiştir. Ayrıca mikro öğretimin gerçek sınıf ortamından uzak olması ve kısıtlı zaman diliminde gerçekleştirilmesinin eğitim sürecinin yüzeysel kalmasına neden olduğu da ifade edilmiştir. Benzer şekilde Gürbüzürk ve Koç (2016) mikro öğretim uygulamalarının öğretmen adaylarının eğitiminde önemli bir yeri olduğunu ve uygulamaların artırılması gerektiğini açıklamaktadır. Farklı araştırmalarda (Balci & Yanık, 2022; Ma & Cavanagh, 2018; Polat, 2023) öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarında yeni beceriler kazandıkları, alanlarına ilişkin özyeterliklerinin geliştiğini tespit etmiştir. Yapılan çalışmaların sonuçlarından hareketle mikro öğretim uygulamalarının öğretmen adayların yetiştirilmesinde önemli bir yeri olduğu söylenebilir. Ancak Çoban'ın (2015) da belirttiği gibi mikro öğretim uygulamalarının zenginleştirilmesi, yerinde dönütler verilmesi, sürece ilişkin öğretmen adaylarına yeterli bilginin verilmesi önemlidir. Mikro öğretim uygulamalarında uygulama içeriğinde ve sisteminde yapılacak yeni düzenlemeler, farklı uygulamalara yer verilmesi, değerlendirme ve dönüt sistemlerinin kontrolü, öğretim elemanının sürece rehberlik edebilmesi gereklidir.

Eğitim fakültesi akademisyenleri öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarında planlama ve hazırlık sürecinde, zaman yönetiminde, sınıf yönetiminde, içerik bilgisinde, teknoloji kullanımında, sunum sürecinde, heyecanını kontrol etmede sorunlar yaşadıklarını ifade etmiştir. Güven vd. (2016) öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarında zaman sorunu yaşadıklarını ve ders planı hazırlamakta zorlandıklarını açıklamaktadır. Benzer şekilde Güler (2020) öğretmen adaylarının zamanı ayarlamakta, ders planı hazırlamakta, sunum ve değerlendirme sürecinde, teknoloji kullanımında, heyecanını kontrol etmekte sorunlar yaşadıklarını ifade etmektedir. Öğretmen adayları mikro öğretim sürecinde zorluklar yaşasa da uygulama sürecinin düzenlenmesi ve gereken açıklamaların yapılması ile mikro öğretim uygulamalarının etkililiğinin artırılması mümkündür. Farklı araştırmalarda (Azrai, 2020; Bilen, 2014; Hikmat, 2025; Karataş & Cengiz, 2016; Peker, 2009) mikro öğretim uygulamalarının katılımcıların öğretim sürecini kontrol etme becerilerini ve bilgi düzeylerini arttırdığı ifade edilmektedir.

Eğitim fakültesi akademisyenleri mikro öğretim uygulamalarının değerlendirme sürecinde rubrik kullanımının gerekliliğini ifade etmişlerdir. Ayrıca akademisyenler akran değerlendirmesi, öz değerlendirme, geribildirim ve yansıtma, çoklu yöntemlerin kullanımı ve gözlem/uygulama temelli bir değerlendirme sürecinin gerçekleştirilmesini önermişlerdir. Çoban (2015) mikro öğretim uygulamalarında mikro öğretimin felsefesinin öğretmen adaylarına açıklanarak uygulama yönergelerinin verilmesinin gerektiğinden bahsetmektedir. Mikro öğretim uygulamalarında değerlendirme kriterlerinin belirlenmesi, öğretmen adayları ile paylaşılması ve uygulama sonrasında yapılan değerlendirmelerde bu kriterlerin esas alınması uygulamaların daha verimli geçmesine yardımcı olacaktır (Yeşilyurt, 2021; Yıldız, 2022).

Eğitim fakültesi akademisyenleri mikro öğretim sürecinin verimliliğini arttırabilmek için geri bildirim ve değerlendirme süreçlerinin düzenlenmesini, öğretmen adayına rehberlik edilmesini, ortamın gerçekçiliğinin sağlanmasını, uygulama koşullarının düzenlenmesini ve sınıf yönetimine ilişkin düzenlemelerin yapılmasını önermektedir. Öğretmen adaylarına süreçte rehberlik edilmesi (Çoban, 2015; Sevim, 2013), uygulama sürecine ilişkin yönergelerin ve kriterlerin oluşturulması (Yeşilyurt, 2021) sürecin verimliliğini arttıracaktır. Yıldız (2022) tarafından yapılan çalışmada öğretmen adayları mikro öğretim uygulamalarının gerçekçi bir sınıf ortamında, öğrencilerle yapılması gerektiğini açıklamışlardır. Araştırma sonuçları eğitim fakültesi akademisyenlerinin önerileri ile uyum sağlamaktadır. Eğitim fakültesi akademisyenleri öğretmen adaylarına daha fazla uygulama yapma olanağının sağlanmasının gerekliliğinden bahsetmişlerdir. Benzer şekilde Karataş ve Cengiz (2016), Gürbüzürk ve Koç (2016) araştırmalarında mikro öğretim uygulamalarının artırılmasının öneminden bahsetmiştir.

Araştırma sonuçlarından hareketle şu önerilerde bulunulabilir:

1. Mikro öğretim uygulamalarında değerlendirme kriterlerinin belirlenerek rubrik kullanılması ve süreçte öğretmen adaylarına rehberlik edilmesi önemlidir.
2. Mikro öğretim uygulamalarının gerçekçi sınıf ortamında yapılması önemlidir.
3. Mikro öğretim uygulamaları öğretmen adaylarının bilgi ve becerilerini geliştirdiği için uygulamalara olabildiğince fazla yer verilmesi önerilmektedir.
4. Mikro öğretim uygulamalarında yaşanan sorunların önüne geçmek adına sürecin ayrıntılı bir şekilde planlanması ve öğretmen adaylarının yönlendirilmesi önemlidir.
5. Mikro öğretime yönelik uygulamalı ve deneysel araştırmalar planlanabilir.

5. Katkı Oranı Beyanı

Yazarlar çalışmaya eşit oranda katkı sunmuşlardır.

6. Çıkar Çatışması Beyanı

Çalışma kapsamında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

7. Destek ve Teşekkür Beyanı

Yazar/lar, araştırmanın katılımcılarına verdikleri destekten ötürü teşekkür etmektedir.

Kaynakça

- Akkuş, H., & Üner, S. (2017). The effect of microteaching on pre-service chemistry teachers' teaching experiences. *Çukurova University Faculty of Education Journal*, 46(1), 202-230.
- Allen, D. W., & Ryan, K. (1969). Microteaching. Reading, MA: Addison-Wesley Publishing Company.
- Amobi, F. A. (2005). Pre-service teachers' reflectivity on the sequence and consequences of teaching actions in a microteaching experience. *Teacher Education Quarterly*, 32(1), 115-128.
- Aydın, I. S. (2013). Mikro öğretim tekniğinin Türkçe öğretmeni adaylarının öğretimi planlama, uygulama ve değerlendirme. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 43, 67-81.
- Azrai, E. P., Rini, D. S., & Suryanda, A. (2020). Micro-teaching in the digital industrial era 4.0: Necessary or not. *Universal Journal of Educational Research*, 8(4A), 23-30. <http://dx.doi.org/10.13189/ujer.2020.081804>
- Balcı, T., & Yanık, M. (2022). Mikro öğretim aracılığıyla beden eğitimi öğretmen adaylarını öğretim stilleri yelpazesinde güçlendirmek. *Mediterranean Journal of Sport Science*, 5(Özel Sayı 2), 1053-1065. <https://doi.org/10.38021/asbid.1202265>
- Benton-Kupper, J. B. (2001). The microteaching experience: Student perspectives. *Education*, 121(4), 830-835.
- Bilen, K. (2014). Mikro öğretim tekniği ile öğretmen adaylarının öğretim davranışlarına ilişkin algılarının belirlenmesi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(1), 181-203. <http://dx.doi.org/10.17556/jef.36672>
- Brent, R., Wheatley, E. A., & Thomson, W. S. (1996). Videotaped microteaching: Bridging the gap from the university to the classroom. *The Teacher Educator*, 31, 238-247.
- Creswell, J. W., ve Poeth, C. N. (2018). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches (4th ed.)*. SAGE Publications.
- Çoban, A. (2015). Öğretmen eğitiminde mikro-öğretim ve farklı yaklaşımlar. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(53), 219-231.
- Demirel, Ö. (2017). *Öğretim ilke ve yöntemleri: Öğretme sanatı (23. Baskı)*. Ankara: Pegem Akademi. <https://doi.org/10.14527/9789756802069>
- Elo, S., ve Kyngäs, H. (2008). The qualitative content analysis process. *Journal of Advanced Nursing*, 62(1), 107-115. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2648.2007.04569.x>
- Güler, E. (2020). Görsel sanatlar eğitimi özel öğretim yöntemleri dersinde mikro öğretim uygulaması: Fenomenografik araştırma. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(30), 482-507.
- Gürbüztürk O., & Koç, A. (2016). "Özel öğretim yöntemleri" dersinin yürütülmesine ilişkin öğretim elemanı ve öğretmen adaylarının görüşleri. *Uluslararası Eğitim Programları ve Öğretim Çalışmaları Dergisi*, 6(12), 57 - 80.
- Güven, S., Kahveci, Ö., Öztürk, Y., & Akın, Ö. (2016). Türkiye'de mikro öğretim uygulamalarıyla ilgili yapılan çalışmaların içerik analizi. *The Journal of International Lingual Social and Educational Sciences*, 2(1), 19-34.
- Higgins, A., & Nicholl, H. (2003). The experiences of lecturers and students in the use of microteaching as a teaching strategy. *Nurse Education in Practice*, 3, 220- 227.
- Hikmat, M. H., Hidayat, N., & Prasetyarini, A. (2025). Pre-service english teachers' metacognitive awareness and microteaching problems: An Insight from microteaching practice in Indonesia. *International Journal of Learning in Higher Education*, 32(1), 163. <http://dx.doi.org/10.18848/2327-7955/CGP/v32i01/163-180>
- Horn, I. S., & Campbell, S. S. (2015). Developing pedagogical judgment in novice teachers: mediated field experience as a pedagogy for teacher education. *Pedagogies: An International Journal*, 10(2), 149-176.

- Karadağ, Ö., & Akbulut, H. (2024). Beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının gözünden mikro öğretim. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 293-304. <http://dx.doi.org/10.31680/gaunjss.1588095>
- Karataş, F. Ö., & Cengiz, C. (2016). Özel öğretim yöntemleri II dersinde gerçekleştirilen mikro-öğretim uygulamalarının kimya öğretmen adayları tarafından değerlendirilmesi. *Kastamonu Education Journal*, 24(2), 565-584.
- Kardaş, M. N., & Şahin, E. (2024). Mikro öğretim yönteminin öğrencilerin Türkçe konuşma beceri ve kaygılarına etkisi. *The Journal of Academic Social Science*, 30(30), 263-275. <http://dx.doi.org/10.16992/ASOS.1314>
- Karışan, D. (2017). The impact of student centered microteaching practices on preservice science teachers' self-efficacy beliefs. *Turkish Journal of Education*, 6(4), 186-199. <https://doi.org/10.19128/turje.341776>
- Kocaman Karoğlu, A., Bal, K., & Çimşir, E. (2020). Toplum 5.0 sürecinde Türkiye'de eğitimde dijital dönüşüm. *Üniversite Araştırmaları Dergisi*, 3(3), 147-158.
- Kpanja, E. (2001). A study of the effects of video tape recording in microteaching training. *British Journal of Educational Technology*, 32(4), 483-486.
- Küçüköğlu, A., Köse, E., Taşgın, A., Yılmaz, B. Y., & Karademir, Ş. (2012). Mikro öğretim uygulamasının öğretim becerilerine etkisine ilişkin öğretmen adayı görüşleri. *Eğitim bilimleri araştırmaları dergisi*, 2(2), 19-32.
- Ma, K., & Cavanagh, M. S. (2018). Classroom ready? Pre-service teachers' self-efficacy for their first professional experience placement. *Australian Journal of Teacher Education*, 43(7), 134-151. <https://doi.org/10.14221/ajte.2018v43n7.8>
- Marulcu, İ., & Dedetürk, A. (2014). Fen bilgisi öğretmen adaylarının mikro-öğretim yöntemini uygulamaları: Bir eylem araştırması. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11(25), 353-372.
- Miles, M. B., ve Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook (2nd ed.)*. SAGE Publications.
- Ocak, G. (2018). *Öğretim ilke ve yöntemleri (11. Baskı)*. Ankara: Pegem Akademi.
- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative Research and Evaluation Methods (3rd ed.)*. Sage Publications.
- Peker, M. (2009). Genişletilmiş mikro öğretim yaşantıları hakkında matematik öğretmeni adaylarının görüşleri. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 7(2), 353-376.
- Polat, M. (2023). Fen bilgisi öğretmen adaylarının mikro öğretim performans puanlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Eğitimde Yeni Yaklaşımlar Dergisi*, 6(1), 60-83.
- Sevim, S. (2013). Mikro-öğretim uygulamasının öğretmen adayları gözüyle değerlendirilmesi. *Dicle üniversitesi Ziya Gökalp eğitim fakültesi dergisi*, 21, 303-313.
- Stake, R. E. (1995). *The Art of Case Study Research*. Sage Publications.
- Torun, E. (2021). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının yapılandırmacılık 5E modeli ders planlarında yöntem tercihleri ve mikro öğretim uygulamasına ilişkin öz değerlendirmeleri. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 43, 25-54. <http://dx.doi.org/10.33418/ataunikkefd.856840>
- Uzunboylu, H., & Hürsen, Ç. (2011). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Yeşilyurt, E. (2021). Mikro öğretim yöntemi ve örnek ölçmedeğerlendirme formunun geliştirilmesi. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 10(4), 3156-3172. <http://www.itobiad.com/tr/pub/issue/66167/901409>
- Yıldırım, A., ve Şimşek, H. (2018). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri (11. baskı)*. Seçkin Yayıncılık.
- Yıldız, H. (2022). İlköğretim matematik öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamasına ilişkin değerlendirmeleri. *Turkish Journal of Mathematics Education*, 3(3), 1-25.
- Yin, R. K. (2018). *Case Study Research and Applications: Design and Methods (6th ed.)*. Sage Publications.